

Motto: Trăim murind zi după zi

până ce-n neștiut vom fi!

Știau și anticii (chinezii, de pildă) că lumea este atât de întinsă și complexă, încât mintea umană n-are cum să-i priceapă alcătuirea și să-i pătrundă rosturile. Dovadă destăinuirea lui Zuang Zi, subtilul continuator al lui Lao Zi, întemeietorul taoismului: „Eu pot să înțeleg că neființa există, dar nu și că neființa nu există”.

Și tot anticii aveau convingerea că nu-i cu putință ca noi, oamenii, să fim singuri și uitați de Marele Genitor (Unul pentru vechii indieni) în această armonioasă imensitate numită Cosmos de grecii antici, motiv pentru care făceau o clară și categorică distincție între lumea sublunară a muritorilor și cea supralunară a nemuritorilor din credințe și mitologii.

Se poate spune că la limită fiecare om reprezintă o lume – lumea lui populată cu gânduri, sentimente, vise, iluzii și deziluzii, sau ceea ce numim universul lăuntric. Tocmai de aceea se spune despre oamenii interiorizați, respectiv despre acei vizionari ce fac din neliniștile lor interioare rampa de lansare pentru omenire spre un viitor mai bun, că trăiesc în lumea lor. Firește, o lume atât de bogată în frământări atotumane, încât – rușinându-se de privirile indiscrete și de zâmbetele ironice ale neîncrezătorilor – se închide în adâncul mănos al minților și inimilor supraînzestrate de Dumnezeu, până când sosește clipa deschiderii către semenii, astfel ca întreaga omenire prezentă și viitoare să se poată înfrupta din fructele îndumnezeirii...

Câte bordeie, atâtea obiceiuri, afirmă înțelepciunea populară. Ceea ce vrea să spună că fiecare om, familie sau popor își are un fel de-a fi într-atât de specific, încât reprezintă o adevărată lume în nemărginita serie (văzută sau nevăzută) a lumilor înconjurătoare.

Iată, de pildă, lumea românească postdecembristă ce se constituie în imaginea vie a dezastrului la care se ajunge prin minciună servită în ambalaj democratic, tâlhărie și fapte penale mai ceva ca-n codrii noștri de odinioară, prin impostură, demagogie și trădare națională, pe scurt, printr-un neîntrerupt șir de fapte degradante. Carevasăzică, o societate supusă la cele mai diabolice experimente, prin care proverbiala-i răbdare ia încet-încet chipul resemnării (mai nou chiar vizavi de actele sfidătoare ale homosexualilor și lesbienelelor), o societate în care grosul membrilor ei – dezorientați, înșelați, săraciți, înstrăinați și nedoriți în casa (țara) lor – simt la propriu pe pielea lor cumplitul adevăr cuprins în spusa *Homo homini lupus* (Omul este lup pentru om)...

Știința modernă, îndeosebi extrem de vaga teorie a relativității, admite existența mai multor forme de timp (astronomic, biologic, psihologic, virtual etc.), dar fără a putea oferi explicații convingătoare și unanim acceptate vizavi de natura lui (De fapt ce măsurăm când pretindem că măsurăm timpul, despre care nu se știe dacă este o realitate obiectivă sau o existență pur subiectivă?!), admite coexistența, ba chiar întrepătrunderea universului material cu cel antimaterial, admite existența universurilor paralele și că în infinitul macrounivers teoria relativității este valabilă doar până la viteza de deplasare a luminii (300.000 km/secundă), prag în apropiere de care spațiul se contractă și timpul se dilată, dar suntem avertizați că peste această viteză limită se pot petrece cele mai stranii fenomene: materia să se transforme în antimaterie, timpul să curgă spre începuturi, iar spațiul să devină altceva decât ce știm noi acum despre el.

Ceea ce, de altminteri, chiar are loc în microunivers (lumea cuantică și subcuantică), unde, din cauza neconținutelor și instantaneelor transformări din materie în energie și viceversa, încă nu s-a ajuns (și poate că niciodată nu se va ajunge) la cele mai subtile particule care sunt considerate ultimele „cărămizi” ale materiei, unde timpul și spațiul au alte însușiri și conotații față de nivelul fizic uzual, fapt pentru care la acest nivel trebuie elaborate alte legi de manifestare a materiei (bunăoară așa ca *principiul de nedeterminare al lui Heisenberg*), și unde se aplică

logica dinamică a contradictoriului

, logică la a cărei dezvoltare și argumentare și-a adus o importantă contribuție compatriotul nostru Ștefan Lupașcu.

AUTOR: George Petrovai

Scris de George Petrovai

Duminică, 05 Iulie 2015 19:22 - Ultima actualizare Duminică, 05 Iulie 2015 19:26

Sighetu-Marmatiei

5 iulie 2015